Nro. 199.

DZIENNIK

Patryotycznych Polityków w Lwowie.

Dnia 31go Sierpnia 1797.

Gazety.

AUSTRYA.

Z Wiednia dnia 23. Sierpnia.

Nayiaśnieyſzy Ceſarz wraz z Małżonką ſwoią przybyli dnia 16. t. m. o godzinie 2. po południu do inſurrekcyiney armii w *Steinamger*. Po małym ſpoczynku z podróży obiadowali z Arcy-Xiążęciem Palatynem. O godzinie 5. Ceſarz Jmć przybrany w węgierſkie ſu-

knie konno udał się do obozu insurrekcyinego, Cesarzowa zaś Jmć w węgierskim także stroiu pośpieszyła za Cesarzem Jmcią w karecie przy assystencyi wielu Dam i Kawalerów pierwszey rangi towarzyszących iey w 50. poiazdach. Cesarz Jmć obieżdżał wszystkie gleyty insurrekcyinego woyska, i okazał z dobrego porządku i uymuiącego widoku tey szlachetney narodowey armii swoie naywyższe ukontentowanie.

Na drugi dzień dnia 17. z rana dawali Cesarstwo Ichmość audyencyą, Wieczorem o 5. godzinie był bal, na którym się wszyscy insurrekcyini Officerowie znaydowali, który atoli, dla maiącey się odprawić nazaiutrz główney mustry skończył się o 10. godzinie.

Dnia 18. odprawiła się solenna mustra w przytomności Cesarstwa Ichmość, wielu Urzędników i innych przytomnych. Jedney połowie tego szlachetnego Korpusu dowodził Jenerał Xiąże Mikołay *Esterhazy*, drugiey zaś Jenerał Hrabia Mikołay *de Palfi*. Obadway Jenerałowie i pod kommendą ich zostaiące insurrekcyine woyska, których za przybyciem oddziałów z Komitatów *Szathmarer*-

rer-

verſkiego i *Bibarerſkiego* znacznie ſię powiękſzyła, tak ſię we wſzelkich manewrach, a mianowicie; w attakach, retyradach, zwrotach i ſzybkości potężnie i z naywiękſzą akuratnością popiſały, iż Ceſarſtwo Ichmość z tym ſię głośno ſłyſzeć dali, że nawet od regularney i naydoſkonalſzey w obrotach woiennych armii więcey żądać nie można, a przytym oświadczywſzy ſwe nayżywſze ukontentowanie, dali im wielkie pochwały.

Ceſarz Jmć powracaiąc tegoż ſamego dnia w aſſyſtencyi Jenerała Adiutanta oraz Feldm: Leut: Margrabiego *Lamberti* oglądał kopalnie węgli palnych pół mili od *Oedenburg* leżące; Hrabia *Saurau*, Prezydent Stanów niżſzey Auſtryi, oprowadzał Ceſarza Jmci po wſzyſtkich mieyſcach. Tych węgli palnych znayduie ſię tam taka mnogość, iż po ukończeniu zaczetego między *Laxenburg* i *Guntramsdorf* Kanału, który także z *Wiednia* przez *Baaden*, *Neuſtadt*, i *Oedenburg* aż do *Raab* będzie prowadzony, tak Stolicy iako też i ſtepnym okolicóm Węgierſkim bardzo tano dowożone bydź mogą, i zaſtąpią mieyſce drew do opału potrzebnych.

Dnia

Dnia 21. t. m. umarł tu *Dagobert Sigmund*, S. P. R. Hrabia *de Wurmser*, J. C. Król. Apostolskiey Mości Aktualny tayny Konsyliarz i Szambelan, Kawaler woyskowego Orderu *W. Krzyża Maryi Teressy*, Jenerał Feldmarszałek i Szef Reimentu Huzarów w 73. roku wieku swego na puchlinę. Imie zgasłego przez liczne bohaterskie dzieła wsławione, będzie w dzieiach Państwa wiekopomném. W powszechności Państwo i armia ubolewa nad utratą tego Męża, który był wzorem nieposzlakowaney wierności i posłuszeństwa ku Monarsze, oraz mężnym i cnotliwym bahatyrem.

NIEMCY.

Z *Ratyzbony dnia* 25. *Lipca.*

Dziś w południe Posłowie Dworów, Wiedeńskiego, Peterzburskiego i Berlińskiego, to iest: Poseł Austryacki de Fahnenberg, Minister Cesarsko-Rossyiski de Struve, i Minister Elektorsko-Brandeburgski Hrabia Görtz podali Seymowi Rzeszy deklaracyą względem podziału

Kró-

Króleſtwa Polſkiego z prozbą, aby ad acta Imperyi była wciągnięta. Przyłączone do niey były wſzelkie deklaracye i umowy, między wſpomnionemi trzema Mocarſtwami zaſzłe.

I. Deklaracya podpiſana w Peterzburgu dnia 7. Stycznia 1795. między dwoma Ceſarſkiemi Dworami.

Gdy ſtarania, które N. Imperatorowa przymuſzona była łożyć w celu przytłumienia buntu i inſurrekcyi w Polſzcze wybuchłych w zamiarach nayniebeſpieczniey zagrażaiących ſpokoyności Mocarſtw ſąſiedzkich, ſzczęśliwym ſkutkiem ſą uwieńczone, i gdy Polſka od woyſk iey zupełnie podbita i zawoiowana zoſtała. — N. Imperatorowa więc zaufana w ſprawiedliwości ſwey ſprawy i w ſiłę, którey dla zapewnienia iey tryumfu użyła, przewidniąc iaki iey koniec będzie, ſpieſznie i poprzednicżo z dwoma ſwemi aliantami. to ieſt: N. Ceſarzem Rzymſkim i N Królem Pruſkim umówiła ſię, względem mocnych śrzódków do zapobieżenia po-

podobnym rozruchóm, które ią tak zatrwożyły, których zawiązki utrzymuiąc ciągłe zaburzenie w umysłach przewrotnemi maxymami zarażonych, mogłyby prędzey lub poźniey okazać się, gdyby temu stałym i silnym rządem nie zapobieżono.

Przekonani z doświadczenia, że Rzeczpospolita Polska zupełnie iest niezdolna, do ustanowienia sobie takiego Rządu lub też żyć spokoynie pod swemi prawami, i utrzymać się w niepodległości, wspomnieni dway Monarchowie przez przywiązanie swe do pokoiu i dobra swych poddanych osądzili w swey mądrości za rzecz koniecznie potrzebną, aby Rzplta Polska między trzy pograniczne Mocarstwa całkiem była podzielona. N. Imperatorowa uwiadomiona o tych chęciach z iey sposobem myślenia zupełnie zgadzaiących się, postanowiła traktować nayprzód względem podziału tego, oddzielnie z każdym z tych dwóch wielkich sprzymierzeńców, a potym wspólnie dla ostatecznego w tey mierze układu.

Stósownie do tego N. Cesarz Jmć umocował niżey podpisanego do umawiania

nia się względem tego z JJ. WW. Pełnomocnikami N. Imperatorowey wszech *Rossyi* to iest: z aktualnym taynym Konsyliarzem i Vice-Kanclerzem Hrab: Osterman, z aktualnym Konsyliarzem taynym i naywyższym Marszałkiem Dworu Hrab: Besborodko, i z aktualnym taynym Konsyliarzem i członkiem Departamentu interessów zagranicznych P. Markow, którzy to strón oboyga Pełnomocnicy rozważywszy podane sobie wzaiemnie proiekta, i znalazłszy ie zgodnemi z wolą swych Monarchów, zgodzili się na punkta następuiące.

1.) Część Kraiu maiąca przypaść N. Cesarzowi Rzymskiemu iest takowa (Tu następuią zakreślenia wiadomych iuż granic które opuszczamy)

2.) (Artykuł ten zawiera w sobie opis linii graniczney Kraiów od Rossyi zaiętych, który także opuszczamy.)

3.) Wszelkie umowy zawarte w ninieyszey deklaracyi, maią mieć tęż samą moc i walor, iak gdyby w nayuroczystszym traktacie były zapisane, i akt ten ratyfikowany będzie od strón umawiaiących się, ratyfikacye zaś w przeciągu sześciu Niedziel lub prędzey maią bydź zamienione.

4.)

4.) Jak ſkoro ratyfikacye zoſtaną zamienione, obydwa Dwory Ceſarſkie kommunikować będą, akt ninieyſzy Dworowi Berlińſkiemu, i wezwą go do zagwarantowania zawartych po wyżey między dwoma Ceſarſkiemi Dworami umów. Dwory zaś te na wzaiem zezwolą, aby pozoſtała część Polſki wcielona była do Monarchii Pruſkiey i obowiązuią ſię zagwarantować iey także ten zabor.

5.) Po uſkutecznieniu wſzyſtkich tych formalności, każdy Dwór ſtóſownie do opiſu ninieyſzego traktatu obeymie kraie i mieyſca na niego przypadaiące. W dowód czego akt ninieyſzy podpiſaliśmy. Działo ſię w Petersburgu dnia 3. Stycznia 1795. — (podpiſano) Z iedney ſtrony Ludwik Hrabia Cobenzl, a z drugiey wzwyż wyrażeni Pełnomocnicy.

Reſzta potém.